ଅବତାର ସିଂହ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ବନାମ

ଜଗ୍ଜିତ ସିଂହ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ଜୁଲାଇ 27,1979

[ଏନ୍. ଏଲ୍. ଉଣ୍ଟୱାଲିଆ ଏବଂ ଏ.ପି. ସେନ୍, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତା - ପୂର୍ବ ନ୍ୟାୟ- ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କ ମକଦ୍ଦମା ପ୍ରସଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକ ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗଠନ କରାଯାଇଥିଲା- ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ, ଏହାର କୌଣସି କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ନାହିଁ- ରାଜସ୍ୱ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆବେଦନ- ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଏହାର କୌଣସି କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ନାହିଁ- ଅପିଲକାରୀମାନେ ପୁନର୍ବାର ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ମକଦ୍ଦମା ଦାଖଲ କରିଥିଲେ- ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉଠାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ପ୍ରଥମ ମକଦ୍ଦମାରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇଥିଲା ଯଦି ଏହା ପୂର୍ବ ନ୍ୟାୟ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ।

ଅପିଲକାରୀମାନେ ଜଣେ ଅଧସ୍ତନ ବିଚାରପତିଙ୍କ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ମକଦ୍ଦମା ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା-1 (ଯିଏ ମକଦ୍ଦମାରେ ପ୍ରତିବାଦୀ ଥିଲେ)ଙ୍କ ଅନୁରୋଧରେ ମକଦ୍ଦମାର ବିଚାର ପାଇଁ ନ୍ୟାୟାଳୟର କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ସମ୍ପର୍କରେ ଏକ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଗଠନ କରାଯାଇଥିଲା । ମାମଲା ବିଚାର କରିବାର କୌଣସି ଅଧିକାର ନାହିଁ ଦର୍ଶାଇ ଯେ, ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉପଯୁକ୍ତ ରାଜସ୍ୱ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କୁ ଅର୍ଜି ଫେରାଇ ଦେଲେ । ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ଆବେଦନର ଉପସ୍ଥାପନା ଉପରେ ରାଜସ୍ୱ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ, ଏହାର ବିଚାର କରିବା ପାଇଁ ଏହାର କୌଣସି କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ନାହିଁ । ଏହା ପରେ ଅପିଲକାରୀମାନେ ଅଧସ୍ତନ ବିଚାରପତିଙ୍କ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ପୁଣି ଏକ ମକଦ୍ଦମା ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ପୂର୍ବ ନ୍ୟାୟ ଆଧାରରେ ମକଦ୍ଦମାଟି ବିଫଳ ହେଲା । ଅପିଲରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ମତକୁ କାଏମ ରଖିଥିଲେ ।

ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ, ପ୍ରାଥମିକ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଅଧସ୍ତନ ବିଚାରପତିଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ପୂର୍ବ ନ୍ୟାୟ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲା କି ।

ଅପିଲକୁ ଖାରଜ କରି,

ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା: ଯଦି କୌଣସି ମାମଲାରେ, ପ୍ରତିବାଦୀ ହାଜର ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିଜେ, କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରର ଅଭାବ ହେତୁ ଅର୍ଜି ଫେରସ୍ତ କରନ୍ତି, ତେବେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ମକଦ୍ଦମାରେ ଆଦେଶ *ପୂର୍ବ ନ୍ୟାୟ* ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିନପାରେ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ପ୍ରତିବାଦୀ ହାଜର ହୁଅନ୍ତି ଏବଂ ଏକ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉଠାଯାଏ ଏବଂ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଏ, ତେବେ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରର ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ପରବର୍ତ୍ତୀ ମକଦ୍ଦମାରେ ପୂର୍ବ ନ୍ୟାୟ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ, ଯଦିଓ ଏହାର ନିଷ୍ପତ୍ତିର କାରଣ ଏପରି ନ ହୋଇପାରେ ।

ଏହି ମାମଲାର, ପ୍ରଥମ ମକଦ୍ଦମାରେ ଅପିଲକାରୀମାନେ ଦାବି କରିବା ଉଚିତ ଥିଲା ଯେ, ଏହି ମକଦ୍ଦମା ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଚାରଯୋଗ୍ୟ, କିମ୍ବା, ସେମାନେ ରାଜସ୍ୱ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଏକ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ମାମଲାଟିକୁ ନେବା ଉଚିତ । ଅପିଲକାରୀମାନେ ମଧ୍ୟ ତାହା କରିନଥିଲେ । ରାଜସ୍ୱ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଭିତରକୁ ଯିବାର କୌଣସି କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ନଥିଲା ।

ଉପେନ୍ଦ୍ର ନାଥ ବୋଷ ବନାମ ଲାଲ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, AIR 1940 P.C. 222; ଅନୁପଯୁକ୍ତ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା।

ଜ୍ୱାଲା ଦେବୀ ବନାମ ଅମୀର ସିଂହ, AIR 1929 All. 132; ଅନୁମୋଦିତ ନୁହେଁ।

ଦେୱାନୀ ଅପିଲ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର : ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା- 2021/1969।

ଏସ୍.ଏ. ସଂଖ୍ୟା- 905/1963 ରେ ପଞ୍ଜାବ ଏବଂ ହରିୟାଣା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 15 ଜାନୁଆରୀ, 1969 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଅପିଲ ଅଟେ।

ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ *ଆର୍.କେ. ଗର୍ଗ*।

ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା- 1ଙ୍କ ପାଇଁ *ହରଦେବ ସିଂହ*।

ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା- 2 ଙ୍କ ପାଇଁ *ଏନ୍. ଏସ୍. ବିନ୍ଦ୍ରା ଏବଂ ଟି. ଏସ୍. ଅରୋରା*।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ଉଣ୍ଟୱାଲିଆ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା - ଏହି ଅପିଲ ଏକ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ମାମଲାରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛି ଯେଉଁଠାରେ ଏହି ଅପିଲରେ ବାଦୀ ଅପିଲକାରୀ କିଛି ବୈଷୟିକ କାରଣରୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ମଧ୍ୟ ବିଫଳ ହେବାକୁ ପଡ଼ିଛି।

ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କ ମାମଲା ଅନୁଯାୟୀ କେବଳ ତିନି ପୁଅ ଛାଡିକି, ଯଥା, ଦୁଇ ଅପିଲକାରୀ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା- 2, ଜଣେ ସର୍ଦ୍ଦାର ବଲୱନ୍ତ ସିଂହ 10 ମାର୍ଚ୍ଚ, 1955 ରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ। ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା- 1 ବଳୱନ୍ତ ସିଂହଙ୍କ ଚତୁର୍ଥ ପୁତ୍ର ବୋଲି ଦାବି କରିଥିଲେ, ଯିଏ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଛାଡ଼ି ଯାଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତିରେ ¼ ଭାଗ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଥିଲେ। ଅପିଲକାରୀମାନେ ବସ୍ସିର ଅଧସ୍ତନ-ବିଚାରପତିଙ୍କ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ମକଦ୍ଦମା ସଂଖ୍ୟା- 41/1958 ଦାଖଲ କରିଥିଲେ। ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା-1ଙ୍କ ଆପତ୍ତି ଉପରେ ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏକ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ପ୍ରସଙ୍ଗ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ ଯେ, ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମାମଲା ବିଚାର କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ କି ଏହା କେବଳ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ଆୟୋଗଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇପାରିବ। ତା7.7.1958ରିଖର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ବିଜ୍ଞ ଅଧସ୍ତନ ବିଚାରପତି ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ ଯେ, ଏହି ମକଦ୍ଦମାର ବିଚାର କରିବା ପାଇଁ ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର କୌଣସି କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ନାହିଁ ଏବଂ ଉପଯୁକ୍ତ ରାଜସ୍ୱ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଉପସ୍ଥାପନା ପାଇଁ ଅର୍ଜି ଫେରସ୍ତ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ। ଯେତେବେଳେ ଅପିଲକାରୀମାନେ ରାଜସ୍ୱ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ସେମାନଙ୍କର ଦାବି କରିବା ଦାଖଲ କରିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ଫେରାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ, ରାଜସ୍ୱ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏହାର ବିଚାର କରିବାର କୌଣସି କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ନାହିଁ। ଏହା ପରେ ଅପିଲକାରୀମାନେ ମକଦ୍ଦମା ସଂଖ୍ୟା- 13/1960କୁ ଅଧସ୍ତନ ବିଚାରପତି, ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀ, ବସ୍ସି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ 2-4-1960 ରେ ଦାୟର କରିଥିଲେ। ଏହି ମାମଲାଟି ସର୍ବତ୍ର ପୂର୍ବ ନ୍ୟାୟର ଆଧାରରେ ବିଫଳ ହୋଇଛି। ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ବିଚାର ଉପରେ ଖାରଜକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ମକଦ୍ଦମା ସଂଖ୍ୟା- 41/1958 ରେ ପୂର୍ବ ନ୍ୟାୟ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା 7-7-1958 ତାରିଖ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ। ଆମ ମତରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଠିକ ଅଟନ୍ତି।

ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଯେ, ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଅଭିଯୋଗର ସମାଧାନ ପାଇଁ ସ୍ଥାନରୁ ସ୍ଥାନକୁ ପରିଚାଳିତ ହୋଇଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ମକଦ୍ଦମା ଦାଖଲ କଲେ, ସେହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ, ଏହାର ବିଚାର କରିବାର କୌଣସି କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ ରାଜସ୍ୱ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ମକଦ୍ଦମା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା, ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏକ ବିପରୀତ ମତ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ଏହାପରେ ଅପିଲକାରୀମାନେ କୁଆଡ଼େ ଯାଇପାରିବେ ? ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱ ପ୍ରତି ଆମେ ସହାନୁଭୂତିଶୀଳ, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୁଲ ପରାମର୍ଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯାହା ସେମାନେ କରିଥିଲେ । ହୁଏତ ସେମାନେ ପ୍ରଥମ ଦେୱାନୀ ମକଦ୍ଦମାରେ ମାମଲାକୁ ଅନୁସରଣ କରିବା ଉଚିତ୍ ଥିଲା ଏବଂ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜିଦ୍ ଧରିଥାନ୍ତେ ଯେ, ମକଦ୍ଦମାଟି ଏକ ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ବିଚାରଯୋଗ୍ୟ, କିମ୍ବା ସେମାନେ ରାଜସ୍ୱ ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିର୍ଦ୍ଦେଶରୁ ମାମଲାଟିକୁ ଉଚ୍ଚତର କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ଆହ୍ୱରି ନେଇଥାନ୍ତେ ଏବଂ ଜିଦ୍ ଧରିଥାନ୍ତେ ଯେ, ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ପାଇଁ ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟର କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ଅଛି କି ତାହା ପୂର୍ବ ନ୍ୟାୟ; ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିଷ୍ପତ୍ତି ଭିତରକୁ ଯିବା ପାଇଁ ରାଜସ୍ୱ ନ୍ୟାୟାଳୟର କୌଣସି କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ନଥିଲା । ଅପିଲକାରୀମାନେ ମଧ୍ୟ ତାହା କରିନଥିଲେ । ଏହା ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟଜନକ ଯେ, ଭୁଲ ପରାମର୍ଶରେ ସେମାନେ ଯେଉଁ ଭୁଲ ପଥ ଅନୁସରଣ କରିଥିଲେ, ସେଥିପାଇଁ ଶେଷରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ବ ନ୍ୟାୟର ବୈଷୟିକ କାରଣରୁ ବିଫଳ ହେବାକୁ ପଡ଼ିଛି କିନ୍ତୁ ଏଥିରୁ ବାହାରିବାର କୌଣସି ଉପାୟ ନାହିଁ ।

କିଲୋୱେନର ଲର୍ଡ ରସେଲ, *ଉପେନ୍ଦ୍ର ନାଥ ବୋଷ ବନାମ ଲାଲ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ* ଦ୍ୱାରା ଏହା ସୂଚିତ କରାଯାଇଥିଲା, (1) ଯେ, କୌଣସି ମାମଲାର ବିଚାର କରିବା ପାଇଁ ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟର କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରର ଅଭାବ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରଶ୍ନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପୂର୍ବ ନ୍ୟାୟ ହୋଇପାରେ କିନ୍ତୁ -

> "ଏକ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଯାହା କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରେ, ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରିତାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବାର କାରଣ ଦ୍ୱାରା ଆବଦ୍ଧ କରିପାରିବ ନାହିଁଃ ଏପରି କାରଣଗୁଡ଼ିକ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନୁହେଁ, ଏବଂ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଏକ ସକ୍ଷମ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଷ୍ପତ୍ତି ନୁହେଁ । ଯେଉଁ ନ୍ୟାୟାଳୟ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରେ, ସେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ଏହାର କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ହ୍ରାସର କାରଣ ଦ୍ୱାରା ଆବଦ୍ଧ କରିପାରିବ ନାହିଁ: ଏପରି କାରଣ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନୁହେଁ, ଏବଂ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଏକ ସକ୍ଷମ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଷ୍ପତ୍ତି ନୁହେଁ ।"

ଉପରୋକ୍ତ ଅନୁଚ୍ଛେଦଟି ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରେ ନାହିଁ, ବରଂ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯାଇଥାଏ । ଶ୍ରୀ ଗର୍ଗ *ଜ୍ୱାଲା ଦେବୀ ବନାମ ଅମୀର ସିଂହ* ମାମଲାରେ ଆଲ୍ଲାହାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକକ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ମଧ୍ୟ ନିର୍ଭରଶୀଳ ଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ପୃଷ୍ଠା- 132ରେ ମନ୍ତବ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ:-

> "ପୁଙ୍ଖାନୁପୁଙ୍ଖ ଭାବରେ ଦେଖିଲେ, କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରର ଏକ ପ୍ରଶ୍ନ, ଏହା ସହିତ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଠାଯାଇପାରେ, ଏକ ପ୍ରଶ୍ନ ଯାହା ପ୍ରକୃତରେ ବାଦୀ ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରକୃତ ପକ୍ଷେ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ । ବାଦୀ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରକୁ ଆହ୍ୱାନ କରନ୍ତି । ପ୍ରତିବାଦୀ ହାଜର ହୋଇପାରନ୍ତି କିମ୍ବା ନ ହୋଇପାରନ୍ତି । ଯଦି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଜାଣିବାକୁ ପାଆନ୍ତି ଯେ, ଅର୍ଜିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଏହାର କୌଣସି କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରିତା ନାହିଁ, ତେବେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଉପସ୍ଥାପନା ପାଇଁ ଏହାକୁ ଫେରସ୍ତ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେବ । ପ୍ରତିବାଦୀ, ଯଦି ସେ ହାଜର ହୁଅନ୍ତି, ଏବଂ ଯଦି ସେ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି, ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ ସୂଚାଇପାରନ୍ତି ଯେ, ଏହାର କୌଣସି କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରିତା ନାହିଁ । ଅଧିକାରର

ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ଏକ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କର ସ୍ଥିତି କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରତିକାର ପାଇବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ପକ୍ଷର କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରିତା ପ୍ରଭାବିତ କରେ ନାହିଁ । କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରିତା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପରବର୍ତ୍ତୀ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ନୁହେଁ ବୋଲି ଏଥିରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ହେବ ।"

ଆଲ୍ଲାହାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ବିଜ୍ଞ ଏକକ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ମତାମତକୁ ଆମେ ଆଦୌ ଅନୁମୋଦନ କରୁନାହୁଁ । ଯଦି ପ୍ରତିବାଦୀ ହାଜର ନହୁଅନ୍ତି ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସ୍ୱୟଂ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରିତା ଅଭାବ ହେତୁ ଅର୍ଜି ଫେରସ୍ତ କରନ୍ତି, ତେବେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ମକଦ୍ଦମାରେ ଆଦେଶ ପୂର୍ବ ନ୍ୟାୟ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଯଦି ପ୍ରତିବାଦୀ ହାଜର ହୁଅନ୍ତି ଏବଂ ଏକ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉଠାଯାଏ ଏବଂ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଏ, ତେବେ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରିତାର ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ପରବର୍ତ୍ତୀ ମକଦ୍ଦମାରେ *ପୂର୍ବ ନ୍ୟାୟ* ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ, ଯଦିଓ ଏହାର ନିଷ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର କାରଣ ଏପରି ନ ହୋଇପାରେ ।

ଉପରୋକ୍ତ କାରଣଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଆମେ ଏହି ଅପିଲକୁ ଖାରଜ କରୁ କିନ୍ତୁ ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ସର୍ବତ୍ର ସେମାନଙ୍କର ଖର୍ଚ୍ଚ ବହନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛୁ ।

ପି. ବି. ଆର୍. ଅପିଲ ଖାରଜ ହେଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଅନୁବାଦିକା :

ଶ୍ରୀମତୀ ଲୋପାମୁଦ୍ରା ମହାନ୍ତି

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ